Koranen

Ett Tydligt Mirakel

Mirakel

För att stödja sitt kall fick profeten Muhammed, precis som andra profeter, mirakel. Det största miraklet han fick är Koranen. Miraklen från tidigare profeter kan vi själva inte uppleva. Ingen av oss har sett Moses dela på havet eller Jesus bota de blinda. Däremot är Koranen ett "permanent" mirakel för alla efterkommande generationer. Koranen är ett mirakel i sitt språk och sitt innehåll. Detta flygblad handlar om Koranens språkliga mirakel.

Den historiska kontexten

De forntida araberna hade poesi som sin högsta form av kultur. Hela det arabiska samhället var centrerat kring poesi. De roade sig med poesi på sin fritid och deltog i olika poesitävlingar. På grund av hur mycket de värderade sitt språk hade det därför utvecklats och blivit mycket djupt och komplext. Deras förståelse för poesi hade blivit ojämförbar med andra folks. När ett samhälles främsta form av nöje och kultur blir en sak, bemästrar de det på ett sätt som andra kan ha svårt att förstå. Den amerikanska historikern Will Durant beskriver arabernas relation till poesi innan profeten Muhammed:

The Arabs took pride in the antiquity and fullness of their language, loved to roll its mellifluous syllables in oratorical flourishes on tongue or pen, and listened with tense ecstasy to the poets who, in villages and cities, in desert camps or at the fairs, recalled to them, in running meters and endless rhymes, the loves and wars of their heroes, tribes, or kings. The poet was to the Arabs their historian, genealogist, satirist, moralist, newspaper, oracle, call to battle; and when a poet won a prize at one of the many poetry contests, his whole tribe felt honored, and rejoiced.[1]

Philip K. Hitti en känd orientalist och professor vid Harvard, förklarar hur märkligt det är att araberna trots deras relativt primitiva samhälle hade så avancerat språk:

It was only in the field of verbal expression that pre-Islamic Arabians distinguished themselves. The extent to which they developed their language is surprising; it was out of proportion to the development of their political, social, and economic institutions. How illiterate camel breeders living in scattered tribes, with no political cohesion to unite them, could develop a refined, richly worded means of expression remains a mystery.[2]

Den tysk-persiska forskaren Navid Kermani förklarar:

Old Arabic poetry is a highly complex phenomenon. The vocabulary, grammatical idiosyncrasies and strict norms were passed down from generation to generation, and only the most gifted students fully mastered the language. A person had to study for years, sometimes even decades under a master poet before laying claim to the title of poet. Muhammad grew up in a world which almost religiously revered poetic expression.[3]

Koranen

Koranen står på en helt överlägsen nivå jämfört med all annan poesi. För den som behärskar klassisk arabiska är det uppenbart att Koranen inte är skriven av en människa. För dessa personer är Koranen ett mirakel, som andra mirakel. Allah utmanade de otrogna araberna att komma med något liknande, men ingen av dem försökte. De var helt besatta av att stoppa Islam och var beredda att göra allt för att få ett slut på profeten Muhammeds budskap. Istället för att anta utmaningen, vände de sig till våld, propaganda och smutskastning eftersom de visste att utmaningen var omöjlig. De avfärdade dess vältalighet som magi. Utmaningen blir ännu mer anmärkningsvärd med tanke på att profeten Muhammed inte var en utbildad lingvist; han kunde varken läsa eller skriva och var absolut ingen poet.

11:13. Eller säger de: ”Han har uppdiktat den (Koranen)?” Säg: ”Skaffa då fram tio uppdiktade Suror av samma slag, och kalla [till hjälp] dem ni kan, andra än Allah– om ni är sannfärdiga.” 14. Och om de inte svarar er skall ni veta att den sannerligen har sänts ned med Allahs vetande och att ingen [sann] gud finns utom Han. Kommer ni då att underkasta er?

2.23. Och om ni hyser tvivel om vad Vi har sänt ned till Vår tjänare, åstadkom då en sura av samma slag och tillkalla era vittnen, andra än Allah, om ni är sannfärdiga.24. Om ni sedan inte gör det – och ni kommer aldrig att göra det – frukta då Elden vars bränsle är människor och stenar. Den har förberetts för de otrogna.

52:30. Eller säger de: ”[Han är] en poet! Vi inväntar tills han med tiden drabbas av ett missöde.”? 31. Säg: ”Avvakta ni! Jag hör, liksom ni, till dem som avvaktar.” 32. Eller är det deras förnuft som intalar dem detta, eller är de [bara] ett överträdande folk? 33. Eller säger de: ”Han har hittat på det.”? Nej, de vill inte tro. 34. Låt dem framställa ett tal som detta om de verkligen är sannfärdiga.

Icke-muslimer kommenterar

Den italienska orientalisten Laura Vaglieri förklarar:

Although the opponents of Islam were invited by Muhammad to compose a book similar to his own, or, at least, a chapter ("And if you are in doubt as to what We have sent down to Our servant, then produce a chapter like it;"), and although those who had the ability to express themselves with great eloquence were plentiful among the Arabs, yet nobody was able to produce anything which could stand comparison with the Quran; they fought the Prophet with arms but failed to match the excellence of the Quran. ... ... This is a book which cannot be imitated. Each of its expressions is a comprehensive one, and yet it is of proper size, neither too long nor too short. Its style is original. ... The verses are equally eloquent all through the text… qualities which generally do not go together, are found together here, where each rhetoric figure finds a perfect application. How could this marvellous book be the work of Muhammad.[4]

Professor i Orient-studier Martin Zammit skriver:

Notwithstanding the literary excellence of some of the long pre-Islamic poems, or qasa'id the Qur'an is definitely on a level of its own as the most eminent written manifestation of the Arabic language.[5]

Oliver Leaman en amerikansk professor specialiserad i Islamiska och judiska studier skriver:

The verses of the Qur'an represent its uniqueness and beauty, not to mention its novelty and originality. That is why it has succeeded in convincing so many people of its truth. It imitates nothing and no one, nor can it be imitated. Its style does not pall, even after long periods of study, and the text does not lose its freshness over time.[6]

Historikern och lingvisten Henry Stubbe skriver att det inte finns någon förståndig person som motsäger Koranens elegans:

The truth is, I do not find any understanding Author who controverts the Elegancy of the Alcoran.[7]

Alfred Guillaume en brittisk arabist förklarar:

The Quran is one of the world’s classics which cannot be translated without grave loss. It has a rhythm of peculiar beauty and a cadence that charms the ear. Many Christian Arabs speak of its style with warm admiration, and most Arabists acknowledge its excellence… It is this quality it possesses of silencing criticism by the sweet music of its language that has given birth to the dogma of its inimitability; indeed it may be affirmed that within the literature of the Arabs, wide and fecund as it is both in poetry and in elevated prose, there is nothing to compare with it.[8]

Den brittiska orientalisten A. J. Arberry berättar om hur det var att översätta Koranen:

In making the present attempt to improve on the performance of my predecessors, and to produce something which might be accepted as echoing however faintly the sublime rhetoric of the Arabic Koran, I have been at pains to study the intricate and richly varied rhythms which—apart from the message itself — constitute the Koran's undeniable claim to rank amongst the greatest literary masterpieces of mankind.[9]

En person som snabbt läser Koranen kan tycka att texten hoppar mycket från ämne till ämne utan något riktigt samband. Man kan känna att texten är oordnad, men är det verkligen så? Michel Cuypers, en belgisk lingvist, studerade ordningen i Koranens verser. Han gjorde djupa analyser i sin bok *The Composition of the Qur'an*. Han sammanfattar boken:

It is true, however, that through assiduous reading and textual analysis the exceptionally complex and erudite character of this text has become more and more evident to us. We can no longer endorse what Voltaire wrote in his *Dictionnaire philosophique*: 'The Qur'an is a rhapsody without connections, without order, without art.' We hope to have demonstrated that, in spite of the impression that a superficial reading might leave, the Qur'an is a text whose parts are linked according to clearly definable principles of order and a consummate work of art even though it is outside of our Western and modern mental habits.[10]

Professor Raymond Farrin, en amerikansk språkvetare och expert på klassisk arabisk poesi (som har accepterat Islam) studerade ordningen i Koranens Suror och verser. Han skrev boken *Structure and Qur'anic Interpretation: A Study of Symmetry and Coherence in Islam's Holy Text.* Han sammanfattar boken:

But as regards the phenomenon of the text, our immediate concern, we are presented with the case of someone who, through forty years of life, had shown no special inclination to literature (he was a merchant). Suddenly he began coming forth, in the context of an extraordinarily rich literary tradition, with what has always been regarded as completely beyond compare, inimitable.[11]

1.W. Durant (1950) The Story of Civilization (Vol.4) pp.158-159
2.Philip K. Hitti i Saudi Aramco world 1970 Nov/Dec print edition pp.2-3.
3.Navid Kermani (2006) Poetry and Language. In: Andrew Rippin (ed.). The Blackwell Companion to the Qur'an. p. 108.
4.Laura Veccia Vaglieri(2004)An Interpretation of Islam. pp.42-43.
5M. R. Zammit (2002) A Comparative Lexical Study of Qur'anic Arabic. p. 37.
6.O. Leaman (2006) The Qur'an: An Encyclopedia. Routledge. p. 404
7.H. Stubbe(1911)An Account Of The Rise And Progress Of Mahometanism. p.158
8.Alfred Guillaume(1956) Islam. Penguin Books. pp.73-74
9.A. J. Arberry (1998) The Koran. p. x.
10.M. Cuypers(2015) The Composition of the Qur'an. Bloomsbury. pp. 181-182
11.R. Farrin(2014) Structure and Qur'anic interpretation. Conclusion